

رابطه دین داری با سلامت روان دانش آموزان دختر در مقطع متوسطه دوم شهرستان سقز

*
کمال سلیمی*

چکیده

این پژوهش پژوهشی بنیادی است که هدف آن شناخت رابطه بین دین داری و سلامت روان در شهرستان سقز است. با توجه به اینکه جامعه ما جامعه ای دینی است و شناخت دین داری و رابطه آن با جنبه های گوناگون زندگی، از جمله سلامت روان از لحاظ آسیب شناسی اهمیت دارد، این تحقیق می تواند در کمک به جوانان مؤثر باشد. ابزارهای استفاده شده در این پژوهش عبارت اند از: پرسشنامه دین داری و پرسشنامه سلامت روان. در این پژوهش داده های به دست آمده به وسیله روش های آمار توصیفی، ضریب همبستگی و ... تجزیه و تحلیل شد. روش های آماری نشان دادند که بین متغیرهای پیش بینی و ملاک استفاده شده رابطه وجود دارد. همچنین، نتایج نشان دادند که رابطه های

* کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی

kamalsalimi63@yahoo.com

تاریخ تأیید: ۱۳۹۵/۰۲/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۰/۲۸

معناداری بین دین داری و اختلال‌های روانی وجود دارد. علاوه بر این، نتایج تحلیل نشان دادند که بعد اعتقادی و آینینی دین داری، بیشترین نقش را در تعیین اختلال‌های روانی دارند.

واژگان کلیدی

دین داری، اختلال‌های روانی، سلامت روانی، دانش‌آموزان.

طرح مسئله

در سال‌های اخیر، دین به عنوان یکی از متغیرهای بسیار مؤثر بر رفتار و حالات‌های روانی، توجه بسیاری از متخصصان و روان‌شناسان را به خود جلب کرد. پژوهش‌های متعدد نشان داده‌اند که آنچه انسان امروزی را بیشتر رنج می‌دهد، خلاً وجودی و احساس بی‌هدفی و بی‌معنایی در زندگی است (علمی، ۱۳۸۰). همین احساس پوچی و بی‌هدفی که در واقع، ناشی از فراموشی خدا به عنوان مبدأ و مقصد زندگی است، سبب شده است که انسان امروزی هنگامی که به پایان زندگی می‌اندیشد، آینده را تاریک و مبهم ببیند و از آن بهراسد. حال آنکه دین با فراهم کردن نظامی فکری و عقیدتی منسجم در چهارچوب مبدأ و معاد، واقعیت‌های زندگی را برای انسان فهم پذیرکرده و باعث می‌شود که فرد احساس هدفمندی و معناداری در این جهان داشته باشد.

تأثیر ارزش‌ها و باورهای مذهبی در سلامت روانی افراد در پژوهش‌های گوناگون بررسی شده است. در مطالعه‌ای نشان داده شد که باورهای مذهبی قوی اثر روانی مثبتی در فرد ایجاد می‌کند که در ارتقای بهداشت روان وی مؤثر است. همچنین، باورهای مذهبی سلامت افراد را افزایش می‌دهد و بین

مذهب و قدرت انطباق با محیط رابطه مستقیمی وجود دارد (کونیگ و همکاران، ۱۳۸۰). در پژوهشی که آرین (۱۳۸۰) انجام داده، مشخص شد که بین دین داری با خشنودی که از مؤلفه های روان درستی است نیز، همبستگی مثبت و معنادار وجود دارد و همچنین دین داری با افسردگی، همبستگی منفی و معنادار دارد. پژوهش های متعددی نیز بر تأثیر سازه های دین بر سلامت روان تأکید می کنند. در مطالعه ای، بین گروه های دانشجویی با توکل زیاد و توکل کم، تفاوت معناداری از لحاظ اضطراب خصیصه ای دیده شد. دانشجویانی که میزان توکل آنها بسیار بود، نسبت به گروه دیگر به مراتب، اضطراب کمتری را تجربه می کردند (غباری بناب و خدایاری فرد، ۱۳۸۰) در مطالعه دیگری، همبستگی مثبت و معناداری بین روزه و سلامت روان مشاهده کردند. در این پژوهش معلوم شد که روزه داری باعث کاهش علایم اضطراب و افسردگی و بهبود عملکرد اجتماعی افراد می شود (قهرمانی و دیگران، ۱۳۸۰).

دین داری از راه های گوناگون موقعیت بهزیستی روانی را فراهم می کند؛ از جمله ایجاد سبک زندگی صحیح، جلب حمایت های اجتماعی، انجام رفتارها و آیین های مذهبی، دادن انسجام به عقیده و فکر انسان و دادن معنا به زندگی. با وجود پژوهش های فراوان در زمینه نقش مذهب و فعالیت های مذهبی در سلامت و بهداشت روان، از مطالعه نقش آخرت و معاد به عنوان یکی از سازه های اصلی دین غفلت شده است. هدف مقاله حاضر بررسی نقش باورهای آخرت نگرانه و التزام به آنها در سلامت روان است. مفهوم سلامت روان یا سلامت روان شناختی، جنبه ای از مفهوم کلی سلامت جسمی و روانی و اجتماعی است. با وجود تلاش هایی که پیشگامان سلامت روانی در جهان، به منظور تأمین هر چه بیشتر سلامتی انسان ها انجام داده اند، هنوز معیار محکمی

برای تعریف و تعیین مصداق کامل سلامتی روانی در افراد وجود ندارد. پس از جنگ جهانی اول، توجه به سلامت فکر و روان در برخی دانشکده‌های اروپا، به تدریج متداول شد، تا آنجا که در سال ۱۹۴۴، در نوزده کشور اروپایی و امریکایی جمعیت‌های طرفدار بهداشت روانی شکل گرفت. پس از جنگ جهانی دوم و بر ملاشدن رویدادهای وحشت‌انگیز آن، فیلسوfan، پژوهشکار، کارشناسان، مربيان تعلیم و تربیت، دانشمندان، روحانیان و متفکران علوم اجتماعی، با تأکید بر کیفیت روابط افراد بشر، به موضوع سلامت فکر و بهداشت روان توجهی جدی و عمیق کردند.

در سال ۱۹۴۸ با شرکت نمایندگان ۴۸ کشور، از جمله ایران «فرداسیون جهانی سلامتی فکر» در لندن تأسیس شد. در این فدراسیون مقرر شد که هر چهار سال یک بار، کنگره جهانی سلامت فکر با حضور نمایندگان کشورها و با هدف بررسی موضوعات مربوط به رابطه فرد با خانواده و اجتماع و مشکلات زندگی مدرن ماشینی و ... برگزار و این موضوعات در آن بررسی شود. سلامت روانی علاوه بر بدن سالم، به محیط و اوضاع زندگی سالم نیاز دارد. اینکه محیط و عوامل گوناگون آن، چگونه بر ساختار و سلامت روانی فرد تأثیر می‌گذارند و فرد با چه شیوه‌ای با کشمکش‌های محیطی مبارزه می‌کند، موضوعی است که هریک از رویکردهای گوناگون روان‌شناسی با توجه به دیدگاه اختصاصی خود به آن پرداخته‌اند. همچنین، هریک از این رویکردها ماهیت انسان و نیروی انگیزشی و سلامت روانی او را به شیوه خاصی تبیین کرده‌اند. به عنوان مثال، برخی از این رویکردها، سلامت روانی را فرایندی مستمر دانسته‌اند و برخی دیگر آن را در قالب هنجارها و پیروی از آداب اجتماعی جست‌وجو و گروهی دیگر به هر دو جنبه توجه کرده‌اند. برای

نمونه، روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی در آسیب‌شناسی روانی بر اصل انسان بهنجار تأکید کرده‌اند و بهنجاری یا سلامت روان را معادل «نبود علایم بیماری» پنداشته‌اند. در حالی‌که وضعیت کنونی روان‌شناسی جهان، حاکی از توجه شایان روان‌شناسان به مفهوم سلامت روانی در قالبی ورای بهنجاری و نبود علایم بیماری است (خدارحیمی، ۱۳۷۴).

پژوهش‌های مربوط به مذهب و شخصیت و سلامت روان گستره‌ای به اندازه یک قرن دارند. در سال‌های اخیر، پژوهش‌های بی‌شماری درباره مذهب و سلامت روان انجام شده است. این پژوهش‌ها به‌طورکلی نشان داده‌اند که ارتباطی مثبت بین مذهب و سلامت روان وجود دارد. به‌نظر می‌رسد که باورهای مذهبی می‌توانند آثار مثبت یا منفی بر سلامت روان بگذارند و بسته به دیدگاه‌های مذهبی شخص، رویدادهای مشابه در زندگی افراد، به شیوه‌ای کاملاً متفاوت مدنظر قرار می‌گیرند (شاملو و نجات، ۱۳۷۸). در این مقاله رابطه میان متغیرهای نگرش دینی با سلامت روان میان دانش‌آموزان دبیرستانی و پیش‌دانشگاهی بررسی شده است. مقاله حاضر گامی درجهت پی‌بردن به رابطه نگرش دینی با سلامت روانی است. این موضوع به این دلیل انتخاب شد که بررسی نقش دین در سلامت روان از موضوعاتی است که در چند دهه اخیر، به آن بسیار توجه شده است. در این پژوهش می‌خواهیم بدانیم که آیا نگرش دینی در سلامت روانی تأثیر بسزایی دارد و باعث تقویت آن می‌شود؟ این پژوهش روی ۱۰۰ نفر از دانش‌آموزان دختر دبیرستانی انجام شد. با وجود پژوهش‌های فراوانی که حاکی از اشر مثبت دین بر سلامت روان است، افراد دین‌داری دیده می‌شوند که سلامت روانی کافی ندارند.

پژوهشگران تعریف‌های متعددی از دین بیان کرده‌اند و در پی بررسی آثار نگرش‌های دینی افراد بر وضعیت آن‌ها بوده‌اند. در این میان، آپورت دو نوع نگرش دینی را مشخص کرد که عبارت است از: گرایش دینی درون‌گرا و نگرش دینی برون‌گرا. او معتقد بود افراد با جهت‌گیری بیرونی، بیشتر در پی به دست آوردن مقام و موقعیت اجتماعی هستند؛ اما در مقابل، افراد دارای جهت‌گیری درونی، علاقه‌ای درونی به دین دارند و آن را تمام و کمال در زندگی خود اجرا می‌کنند. از دیدگاه سازمان بهداشت جهانی، سلامتی مجموعه‌ای از حالت‌های رفاه کامل جسمانی و روانی و اجتماعی تعریف شده است. موضوع سلامتی از بدو پیدایش انسان مطرح بوده؛ اما هرگاه از آن سخنی به میان آمده است، عموماً بعد جسمی آن در نظر گرفته شده و به بعد روانی آن کمتر توجه شده است (سازمان جهانی بهداشت، ۱۹۹۰).

براساس آمار، حدود ۵۲ میلیون نفر از مردم جهان در سن‌های مختلف، از بیماری‌های شدید روانی رنج می‌برند و ۲۵۰ میلیون نفر بیماری خفیف روانی دارند. در ایران نیز براساس داده‌های موجود، این آمار از سایر کشورها کمتر نیست (سلطانیان و همکاران، ۱۳۸۳: ۱۷۴). در زمینه بهنجاری و سلامت روانی می‌توان گفت که یکی از عوامل بسیار مهمی که در شکل‌گیری شخصیت آدمی نقش دارد، مذهب و دین داری است. انسان از ابتدای تولد تا هنگام مرگ با مقوله دین در ارتباط است و رشد و تکامل روانی و اجتماعی آدمی ریشه در وضعیت دین داری او دارد. بنابراین، وضعیت دین داری یکی از موضوعات بسیار مهمی است که در شکل‌گیری شخصیت و سلامت روانی افراد نقش مهمی ایفا می‌کند (حسینی، ۱۳۸۱: ۱۵۹).

مذهب در فرد نگرش مثبتی نسبت به دنیا ایجاد می کند و او را در مقابل رویدادهای ناگوار زندگی، مثل فقر یا بیماری یاری می کند. همچنین، مذهب به زندگی فرد معنا و هدف می دهد. داشتن معنا و هدف در زندگی نشان دهنده سلامت روان است و باعث افزایش توانایی فرد در انجام کارها می شود. افراد مذهبی با حوادث تروریستی که پذیرفتی نیستند، راحت‌تر سازگار می شوند. مذهب باعث ایجاد امید در فرد می شود و افراد مذهبی نسبت به دیگران، احساس آزادی شخصی بیشتری می کنند (کوئنیگ، ۲۰۰۴). در سال ۱۹۹۰، حدود ۵ میلیون نفر در جهان بر اثر انواع گوناگون آسیب‌ها جان خود را از دست داده‌اند که بیشتر این مرگ‌ها میان جوانان بوده است. در این گروه سنی خودکشی و جنایت و خشونت، به ترتیب در زمرة ده دلیل اصلی مرگ به شمار می‌روند که این رویدادها نیز کم‌وبیش با مقوله سلامت روانی افراد مرتبط‌اند (نوربالا و همکاران، ۱۳۸۰: ۲۴). در پژوهش‌های دیگر کشورهای جهان، میزان شیوع اختلال‌های روانی، بین ۱۰ تا ۴۱ درصد در نوسان بوده است (سلطانیان و همکاران، ۱۳۸۳: ۱۷۴).

پژوهش‌های آزمایشی انجام‌شده به منظور تعیین نوع بهزیستی روانی در طول حیات یک فرد، پیوسته از مذهب، به عنوان ویژگی ضروری برای سلامت مطلوب نام برده‌اند. فرانکلی و هویت (۱۹۹۴) و یلکوک و همکاران (۱۹۹۹) گزارش دادند که در بررسی شان درباره ۱۵۵ مرد، فعالیت مذهبی درونی، مثل دعاکردن و خواندن کتاب مقدس، به طور معناداری با رضایت از زندگی رابطه مثبت دارد. رابطه مثبت بین مذهب و بهزیستی روانی عمومی در طول پیوستار پیرشدن انسان آشکار است. جنکینز (۱۹۹۹) بر اهمیت مذهب برای افراد پیر تأکید کردند و اصرار ورزیدند که باید پیری‌شناسان نشان دهنده که آگاهی بیشتر از مذهب، عامل مهمی در بهبود سلامتی است. پژوهشگران دیگر به این نتیجه

رسیده‌اند که باورها و رفتارهای سنتی یهودی مسیحی احتمالاً با بهزیستی در زندگی آینده رابطه دارد (بوربانک، ۱۹۹۲؛ کونیگ، ۱۹۹۳؛ ۱۹۹۱؛ لوین و کاترز، ۱۹۹۸). جانسون (۱۹۹۵) در پژوهشی اهمیت خوب پیرشدن را از طریق مطالعه اهمیت مذهب در زندگی افراد مسن بررسی کرد. وی به این نتیجه قطعی رسید که مذهب در زمانی که امید انسان از همه‌جا قطع می‌شود، به افراد مسن امید می‌دهد.

در ایران گزارش‌های فراوانی درباره شیوع اختلال‌های روانی در مناطق گوناگون داده شده که این آمار از ۱۲/۵ درصد در یزد تا ۲۳/۸۴ درصد در صوامعه‌سرا متغیر بوده است. البته در طرح ملی بررسی سلامت و بیماری در ایران که با استفاده از پرسشنامه GHQ-28 میزان اختلال‌های روانی را در افراد بیش از ۱۵ سال تعیین کرد، شیوع اختلال‌های روانی در کل کشور ۲۱ درصد به دست آمد که بیشترین شیوع این اختلالات در استان کردستان، یعنی ۳۹/۱ درصد بوده است (نوربالا و همکاران، ۱۳۸۰: ۹۰). به‌نظر می‌رسد که عوامل گوناگونی در بروز اختلال‌های روانی جوانان مؤثر است که از جمله می‌توان به وضعیت دین‌داری آنان اشاره کرد. بنابراین، آنچه در این مقاله بررسی می‌شود، رابطه دین و میزان مذهبی بودن با سلامت روانی و تأثیر آن بر وضعیت سلامت روانی جوانان است.

سلامتی واژه‌ای است که در نگاه نخست، به‌نظر می‌رسد تعریف آن آسان است؛ اما این واژه برای هرکس معنای بسیار متفاوتی دارد. معنای لغوی واژه سلامتی، کامل بودن است. سلامتی و مذهب با یکدیگر رابطه طولانی داشته‌اند و هم‌اکنون نیز در بسیاری از فرهنگ‌ها باهم مرتبط‌اند (شریدان و رادماشر، ۱۹۹۲؛ بهنگل از: یعقوبی، ۱۳۷۴). مثلاً در مکتب اسلام سلامتی روان با عنوان

رشد به کاررفته که به معنای قائم به خودبودن، هدایت، نجات، صلاح و کمال است (حسینی، ۱۳۷۱؛ به نقل از: یعقوبی، ۱۳۷۴). مازن (۱۹۹۵) معتقد است که سلامتی مفهوم نسبتاً انعطاف‌پذیری است و ممکن است آن را منحصر به عنوان مفهوم نبودن بیماری و ناتوانی در نظر گرفت و یا آن را به صورت مثبت ترین حالت، مانند آنچه در اساس نامه سازمان جهانی بهداشت (۱۹۴۸) آمده است، تعریف کرد: «سلامتی عبارت است از حالت کامل رفاه جسمی، روانی و اجتماعی و تنها به نبودن بیماری یا ناتوانی اطلاق نمی‌شود» (یعقوبی، ۱۳۷۴). پولما و پنلتون (۱۹۹۱) در امریکا مطالعه‌ای را با شرکت ۵۶۰ نفر برای بررسی رابطه مذهبی بودن با احساس سلامتی انجام دادند. در این مطالعه فراوانی نمازخواندن و اعمال عبادی و آشکال گوناگون عبادت با معیارهای سنجش مذهبی بسیاری بررسی شد. تحلیل عاملی پانزده فعالیت مذهبی مشخص کرد که چهار نوع عبارت که سه عبارت آن کلامی و چهارمی مراقبه‌ای بود، با احساس سلامت رابطه دارند. همچنین، دو بعد عبادی دینی بودن، یعنی فراوانی نمازخواندن و اعمال دینی، بهترین پیش‌بینی‌کننده احساس سلامتی بودند.

در مطالعه جانسون، دولیه، لاری و مالینز (۱۹۸۹) در امریکا، رابطه بین دینی بودن و احساس تنها‌یی میان افراد مسن بررسی شد. این مطالعه نشان داد که مشارکت بیشتر در جنبه‌های اجتماعی مذهبی، بسیار بیشتر از مشارکت در ارتباط‌های گوناگون خانوادگی و دوستان با احساس تنها‌یی نکردن رابطه دارد. کونیگ و هارولد (۱۹۸۸) میزان اضطراب مرگ و رابطه آن را با رفتارهای مذهبی بررسی کردند. کسانی که باورهای دینی داشتند و در موقعیت‌های پراسترس به عبادت می‌پرداختند، به خصوص آنانی که سنشان بیش از ۷۵ بود،

نسبت به آن‌هایی که باورهای مذهبی نداشتند و در انجام اعمال آن کاهم بودند، کمتر از مرگ می‌ترسیدند یا اصلاً ترسی از آن نداشتند. همچنین، آزمودنی‌هایی که از رفتارهای دینی در مقابله با موقعیت‌های دشوار زندگی استفاده می‌کردند، به نظر می‌رسید که بسیار کار آن را با اضطراب مرگ و ترس از آن سازگاری داشتند. این مطالعه نشان داد که چنین رفتارهای سازشی‌شناختی برای اشخاص سالم‌مریض و ناتوان که منابع حمایتی کم و کنترل کمی بر محیط دارند، مناسب است.

شریل و لارسون (۱۹۸۸) با بررسی افرادی که دچار سوختگی شدید شده‌بودند، دریافتند که درمان‌های مذهبی و قوی‌کردن باور به خداوند، بهبودی سریع‌تر بیماری را در با گروه شاهد به‌دبال دارد (احمدی ابهری، ۱۳۷۵). کسم و پیترسون (۱۹۸۵) در مقاله «پژوهشی ارزشمند خود، با عنوان «جاگاه ایمان دینی در بهداشت روانی» نتیجه می‌گیرند که ایمان به خداوند و باور دینی در دوره‌های دشوار و تحمل ناپذیر، از جمله رویارویی با بیماری‌های سخت بدنی به انسان آرامش می‌بخشد (ویلتز، ۱۹۸۸). آنان در پژوهش بالینی خود از کاهش میزان درد در بیمارانی که از دردهای شدید بدنی رنج می‌برند و از مراسم دینی و اعتقاد به شفادهی خداوند بهره می‌برند، یاد می‌کنند (ویلتز و کریدر، ۱۹۸۸؛ به‌نقل از: احمدی ابهری، ۱۳۷۵). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که افزون بر آثار مثبت ایمان به خداوند و باور به قدرت او در درمان بیماری‌های جسمی و روانی، تأثیر مراسم ویژه در درمان مذهبی اهمیت دارد (کواکلی و مکنا، ۱۹۸۶؛ به‌نقل از: احمدی ابهری، ۱۳۷۵).

سلامت روان حالت موفقیت‌آمیز در عملکرد روانی است که به افراد توانایی سازش‌یافتنگی و سازگاری و کنارآمدن با مشکلات و پریشانی‌ها را می‌دهد و باعث شادی آنان می‌شود (دادستان، ۱۳۸۷). از آنجایی که دانش‌آموزان، قشری

جوان و پویا در جامعه هستند، پژوهشگر قصد دارد با بررسی رابطه بین دین و سلامت روان و تأثیر آنها بر سلامت روان جوانان، گامی مفید در این راه بردارد و برای پویایی هرچه بیشتر این گروه از جامعه، کمکی هرچند ناچیز به آنان کند. امروزه دو عامل مهم موجب شده است که عالمنان تعلیم و تربیت و روان‌شناسان و جامعه‌شناسان، بازنگری دین و ادبیات دینی را ضروری بدانند. در سال‌های آخر قرن بیستم، آمار نشان داد که در دانشگاه‌های امریکا، ۸۰ درصد جوانان احساس می‌کنند که به ایمان دینی نیازمند هستند. همچنین، در پژوهشی که توسط کزدیا و همکاران (۲۰۱۰)، با عنوان «تردیدهای مذهبی و سلامت روان در نوجوانان و جوانان» صورت گرفت، نتایج به دست آمده از آن، همبستگی مثبتی را بین تردیدهای مذهبی در سطوح گوناگون ایمان مذهبی با اضطراب و افسردگی نشان داد. در واقع، هرچه افراد از لحاظ اعتقاد دینی خود را قوی کنند، سلامت روانی بهتری خواهند داشت.

هدف کلی تحقیق، بررسی رابطه بین گرایش‌های دینی و سلامت روان است. در واقع، هدف از این تحقیق پاسخ به این پرسش است که آیا گرایش‌های مذهبی تأثیری بر سلامت روان دارد یا خیر؟ آیا بین گرایش‌های دینی با سلامت جسمانی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد؟ آیا بین گرایش‌های دینی با میزان اضطراب دانش‌آموزان رابطه وجود دارد؟ آیا بین گرایش‌های دینی با میزان کنش اجتماعی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد؟ آیا بین گرایش‌های دینی با میزان افسردگی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد؟

روش تحقیق

روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی‌بیمایش است. جامعه آماری مدنظر در این تحقیق دانش‌آموزان دختر متوسطه دوم در شهر سقز در سال تحصیلی

۱۳۹۳ تا ۱۳۹۴ هستند. به منظور دستیابی به گروه آزمودنی که امکان تحلیل آماری مناسب را فراهم سازد، به صورت کلی ۱۰۰ نفر از دانشآموزان دختر شهر سقز به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند.

ابزار تحقیق پرسشنامه دینی

این پرسشنامه را خدایاری فرد و همکاران در خرداد ۱۳۷۸ تهیه کردند. این پرسشنامه نگرش سنج نوع لیکرت و شامل چهل پرسش است که افراد به هر پرسشن بر مقیاس پنج گزینه‌ای کاملاً مخالفم در سوی منفی و کاملاً موافق در سوی مثبت پاسخ می‌دهند. تهیه‌کنندگان پرسشنامه شاخص‌های پایایی و روایی پرسشنامه را در دو مطالعه مقدماتی اول و دوم محاسبه کردند. در هر دو نوبت، ضرایب شاخص پایایی و روایی پرسشنامه در سطح مطلوب و بالایی گزارش شده است (خدایاری‌فرد، ۱۳۷۸). همچنین، در پایان پرسشنامه چهار پرسشی، خودسنجی کلی اضافه شده است که در آن پاسخ‌دهنده‌ها میزان مذهبی‌بودن خود را از نظر خودشان، خانواده، همکلاسی‌ها، آشنایان، استادان، افراد غیرآشنا و افراد کاملاً غریبی در مقیاسی پنج گزینه‌ای از کاملاً مذهبی تا کاملاً غیرمذهبی ارزیابی می‌کنند. این پرسشنامه خودسنجی کلی با هدف افزایش درستی و دقت پاسخ‌های افراد به پرسشنامه اصلی به آن اضافه شده است.

نمره‌گذاری

نمره‌گذاری پرسشنامه براساس پاسخ‌های آزمودنی‌ها به مواد گوناگون آن و در مقیاس پنج تایی از صفر برای کاملاً مخالفم تا چهار برای کاملاً موافقم انجام می‌شود.

پرسش‌نامه سلامت عمومی^۱ گلدبُرگ (GHQ)

گلدبُرگ پرسش‌نامه سلامت عمومی را برای تشخیص اختلال‌های روانی غیرسایکوتیک در مراکز درمانی و جامعه طراحی و تدوین کرده است (فتحی آشتیانی و داستانی، ۱۳۸۸). این پرسش‌نامه شامل چهار مقیاس فرعی است که در هریک از آن‌ها هفت پرسش قرار دارد. عنوان‌های مقیاس فرعی این پرسش‌نامه عبارت‌اند از: علایم جسمانی، علایم اضطراب و اختلال خواب، کنش اجتماعی، علایم افسردگی. گلدبُرگ و هیلیر (۱۹۷۹) همبستگی بین داده‌های به‌دست‌آمده از اجرای دو پرسش‌نامه سلامت عمومی و چک‌لیست علایم روانی (SCL-90) روی ۲۴۴ نفر آزمودنی را به میزان ۷۸٪/ گزارش کرده‌اند. آتش‌افروز (۱۳۸۶) ضریب پایایی کل این پرسش‌نامه را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲ و پایایی خرده‌مقیاس‌های نشانه‌های بدنی، اضطراب و بی‌خوابی، ناسازگاری اجتماعی و افسردگی را به ترتیب ۰/۷۱، ۰/۸۰، ۰/۹۳ و ۰/۷۸ گزارش کرده است. همچنین، روایی همگرایی این آزمون با مقیاس SCL-90 برابر با ۰/۸۷ گزارش شده است (علایی و پوزش، ۱۳۸۹).

یافته‌های پژوهش

فرضیه نخست: «بین نگرش مذهبی و سلامت جسمانی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد.»

برای آزمودن این فرضیه از روش همبستگی پیرسون استفاده شده و نتایج به‌دست‌آمده در جدول ۱ نشان داده شده است.

1.GENERAL HEALTH QUESTION.

$$H_0 : r = 0 \quad H_1 : r \neq 0$$

جدول ۱: ضریب همبستگی بین نگرش دینی و سلامت جسمانی

متغیرها	تعداد	ضریب همبستگی (r)	سطح معناداری (sig)
نگرش دینی و سلامت جسمانی	۱۰۰	-۰/۰۴۱	۰/۶۸۱

همان گونه که در جدول ۱ دیده می شود، بین نگرش دینی و بُعد سلامت جسمانی دانش آموزان سقز، همبستگی منفی و در حد پایینی وجود دارد؛ اما با توجه به سطح معناداری آزمون آماری $p=0/05$ که بیشتر از $0/05$ است، می توان گفت، ضریب همبستگی محاسبه شده، معنادار نیست و قابلیت تعمیم به جامعه آماری بررسی شده را ندارد. نتیجه اینکه فرضیه پژوهش تأیید نشد.

فرضیه دوم: «بین نگرش مذهبی و علایم اضطرابی و اختلال خواب دانش آموزان رابطه وجود دارد.»
برای آزمودن این فرضیه از روش همبستگی پیرسون استفاده شده و نتایج به دست آمده در جدول ۲ نشان داده شده است.

$$H_0 : r = 0 \quad H_1 : r \neq 0$$

جدول ۲: ضریب همبستگی بین نگرش دینی و علایم اضطرابی و اختلال خواب

دانش آموزان دختر

متغیر H	تعداد	ضریب همبستگی (r)	سطح معناداری (sig)
نگرش دینی و علایم اضطرابی و اختلال خواب	۱۰۰	-۰/۲۱۵(*)	۰/۰۳۱

همان‌گونه‌که در جدول ۲ دیده می‌شود، بین نگرش دین و عالیم اضطرابی و اختلال خواب دانش‌آموزان همبستگی منفی و در حد پایینی وجود دارد؛ اما با توجه به سطح معناداری آزمون آماری $p=0$ که کمتر از 0.05 است، می‌توان گفت، ضریب همبستگی محاسبه شده، معنادار است و قابلیت تعمیم به جامعه آماری بررسی شده را دارد. نتیجه اینکه فرضیه پژوهش تأیید شد.

فرضیه سوم: «بین نگرش دینی و کارکرد اجتماعی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد.»

برای آزمودن این فرضیه از روش همبستگی پیرسون استفاده شده و نتایج به دست آمده در جدول ۳ نشان داده شده است.

$$H_0 : r = 0 \quad H_1 : r \neq 0$$

جدول ۳: ضریب همبستگی بین نگرش دینی و کارکرد اجتماعی دانش‌آموزان

متغیرها	تعداد	ضریب همبستگی (r)	سطح معناداری (sig)
نگرش دینی و کارکرد اجتماعی	۱۰۰	-۰/۱۷۱	۰/۰۳۲

همان‌گونه‌که در جدول ۳ دیده می‌شود، بین نگرش دینی و کارکرد اجتماعی دانش‌آموزان همبستگی منفی و در حد پایینی وجود دارد؛ اما با توجه به سطح معناداری آزمون آماری $p=0$ که کمتر از 0.05 است، می‌توان گفت، ضریب همبستگی محاسبه شده معنادار است و قابلیت تعمیم به جامعه آماری بررسی شده را دارد. نتیجه اینکه فرضیه پژوهش تأیید شد.

فرضیه چهارم: «بین نگرش دینی و میزان افسردگی دانشآموزان رابطه وجود دارد.»

برای آزمودن این فرضیه از روش همبستگی پیرسون استفاده شده و نتایج به دست آمده در جدول ۴ نشان داده شده است.

$$H_0 : r = 0 \quad H_1 : r \neq 0$$

جدول ۴: ضریب همبستگی بین نگرش دینی و میزان افسردگی دانشآموزان

متغیرها	تعداد	ضریب همبستگی (r)	سطح معناداری (sig)
نگرش دینی و میزان افسردگی	۱۰۰	-۰/۲۳۰ (*)	۰/۰۲۱

همان‌گونه‌که در جدول ۴ دیده می‌شود، بین نگرش دینی و میزان افسردگی، همبستگی منفی و در حد پایینی وجود دارد؛ اما با توجه به سطح معناداری آزمون آماری $p=0/05$ که کمتر از $0/05$ است، می‌توان گفت، ضریب همبستگی محاسبه شده معنادار است و قابلیت تعیین به جامعه آماری بررسی شده را دارد. نتیجه اینکه فرضیه پژوهشی تأیید شد.

نتیجه

هدف این تحقیق شناخت رابطه دین داری و سلامت روان در شهرستان سقر است. جامعه ما جامعه‌ای دینی است؛ از این‌رو، شناخت دین داری و رابطه آن با جنبه‌های گوناگون زندگی، از جمله سلامت روان، ازلحاظ آسیب‌شناسی اهمیت دارد. دین داری از راههای گوناگون می‌تواند موقعیت بهزیستی روانی را فراهم آورد؛ از جمله با ایجاد سبک زندگی صحیح، جلب حمایت‌های

اجتماعی، انجام رفتارها و آیین‌های مذهبی، دادن انسجام به عقیده و فکر انسان و دادن معنا به زندگی. با وجود پژوهش‌های فراوان درباره نقش مذهب و فعالیت‌های مذهبی در سلامت و بهداشت روان، از مطالعه نقش آخرت و معاد به عنوان یکی از سازه‌های اصلی دین غفلت شده است. هدف مقاله حاضر بررسی نقش باورهای آخرت‌نگرانه و التزام به آن‌ها بر سلامت روان است.

این بررسی نشان داد که میان میزان دین‌داری با علایم جسمانی دانش‌آموzan رابطه منفی و معناداری وجود ندارد. یافته‌های این بررسی با یافته‌های تحقیق سردار پور‌گودرزی (۱۳۷۶)، جلیلوند (۱۳۸۰)، صولتی و همکاران (۱۳۸۰) و نیز قهرمانی و همکاران (۱۳۸۰) همخوانی دارد. در بررسی حاضر ارتباط میان میزان دین‌داری با اضطراب و اختلال خواب دانش‌آموzan نیز منفی و معنادار است. یافته‌های این بررسی نیز با یافته‌های تحقیق سردار پور‌گودرزی (۱۳۷۶)، جلیلوند (۱۳۸۰)، سهرابی و سامان (۱۳۸۰) و صولتی و همکاران (۱۳۸۰) همخوانی دارد. همچنین، در این پژوهش ارتباط میان میزان دین‌داری با اختلال در کارکردهای اجتماعی دانش‌آموzan منفی و معنادار است که با یافته‌های تحقیق سردار پور‌گودرزی (۱۳۷۶)، جلیلوند (۱۳۸۰)، سهرابی و سامان (۱۳۸۰) و قهرمانی و همکاران (۱۳۸۰) همخوانی دارد. آخرین یافته این پژوهش این است که بین میزان دین‌داری و افسردگی دانش‌آموzan دیبرستان‌های شاهد نیز رابطه منفی و معنادار است که با یافته‌های تحقیق آرین (۱۳۷۸)، البرزی و سامانی (۱۳۸۰)، جهانمیری و همکاران (۱۳۸۰)، خسروپور و ساردوئی (۱۳۸۰)، سردار پور‌گودرزی (۱۳۷۶)، جلیلوند (۱۳۸۰)، سهرابی و سامان (۱۳۸۰)، صولتی و همکاران (۱۳۸۰) و قهرمانی و همکاران (۱۳۸۰) همخوانی دارد.

کتابنامه

۱. آتش افروز، عسکر، ۱۳۸۶، مقایسه سلامت عمومی، استرس شغلی و فرسودگی شغلی معلمان مدارس استثنایی و عادی مقطع ابتدایی خوزستان، پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی، دانشگاه شهید چمران اهواز.
۲. آرین، خدیجه، ۱۳۷۸، بررسی رابطه دین‌داری و روان‌درستی ایرانیان مقیم کانادا، پایان نامه چاپ نشده دوره دکتری، دانشگاه علامه طباطبائی.
۳. جلیلوند، محمدامین، ۱۳۸۰، «بررسی رابطه روان و پاییندی به تقييدات مذهبی در دانشجویان پزشکی»، همايش نقش دین و بهداشت روانی، دانشگاه علوم پزشکی تهران.
۴. حسینی، سید رضا، ۱۳۸۱، بررسی رابطه بین نگرش مذهبی و سلامت روان در دانشجویان پسرکوی دانشگاه تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.
۵. خدا رحیمی، سیامک، ۱۳۷۴، مفهوم سلامت روان‌شناختی، چ ۱، مشهد: انتشارات جاودان فرد.
۶. خدایاری فرد، محمد، ۱۳۸۶، گزارش نهایی طرح پژوهش تهیه مقیاس اندازه‌گیری اعتقادات دینی و نگرش‌های مذهبی، دانشگاه شریف.
۷. خسروپور، فرشید و غلامرضا سادوئی، ۱۳۸۰، «بررسی تأثیر ارزش‌های مذهبی در طول مدت درمان بیماران مبتلا به افسردگی اساسی»، همايش نقش دین و بهداشت روانی، دانشگاه علوم پزشکی تهران.
۸. دادستان، پریخ، ۱۳۸۷، روان‌شناسی جنایی، چ ۳، تهران: سمت.
۹. زارع، مهدی و دیگران، ۱۳۸۶، «رابطه جهت‌گیری دینی (دروندی و بروندی) و سرسختی با سلامت روان دانشجویان»، چکیده مقالات دومین همايش سراسری نقش دین در بهداشت روان.